

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstinget. № 178.

57de Møde.

Torsdagen den 2den Mai.

(Forts.)

Hvad det nye Fugthus i Horsens angaaer, da vilde der, inden det kan sættes i Brug, blive Tid nok til, hvis det ansees for nødvendent, at faae en ny Lov angaaende Straffemyndigheden sammesteds udarbejdet og forelagt Rigsdagen. Men selv uden at have nogen saadan særlig Lovhjemmel, vilde vistnok Bestyrelsen være besøjet til at haandhæve den indvortes Orden i Straffeanstalten ved Hjælp af de fornødne Tvangsmidler. Det ligger i enhver Straffeanstalts Natur, at dens Bestyrelse, som er bemyndiget til at anvise Fangerne Dyholdssted og Arbejde samt forekrive, hvad der ellers behøves til Straffens behørig Fulbyrdelse og Ordens Dpetholdelse, ogsaa maa være besøjet til ved Tvangsmidler at holde Fangerne til at iagttage disse Forrifter. En saadan Myndighed, der er en efter Forholdets Bestaenhed lempet Huustugt, Hæve og Bestyrelserne for de tidnævnte Straffeanstalter uden Betænkelse eller Paaklage udøvet længe inden særegne Regler derfor bleve givne, ligesom dette ikke mindre har været Tilfældet saavel i Slaverierne, som i Nøens Fugt- og Forbedringshus, for hvilke ingen lignende Anordning nogenstunde er givet. En saadan Revisionsret er og ved Pl. 21de Decbr. 1825 § 17 tillagt Overtilsynsmanden over Tvangsarbejdshuset i Odense, der dog kun optager dem, der ere fundne skyldige i mindre Dvertrædelser. De nævnte Bestemmelser, der særlig ere givne for Straffeanstalterne i Kjøbenhavn, Viborg og Odense, ere heller ingenlunde bleve til for at indrømme Bestyrelserne en Myndighed, som der forhen ei tilkom dem, men for nærmere at ordne og begrænse denne Myndighed, og det paa Andragende fra selve Bestyrelserne. Saaledes blev Placaten 31te Aug. 1813 fremkaldt

ved Begjæring af den daværende Fugthusdirecteur. Der yttrede sig til den Tid ideligt Gang til Ulydighed, Trods og Boldsomhed, uden Tvivl for en stor Deel foranlediget derved, at Forbrydere, der vare domte til Fæstningen, navnlig de, der vare under 25 Aar, bleve afgivne til Fugthuset, med hvilken Forandring i den dem idømte Straf de vare høist utilfredse, saa og derved, at Fangerne bleve beskæftigede paa meget forskjellige Maader, i Særdeleshed i de Haandværker, som de maatte have lært, eller hvori de i Anstalterne bleve oplærte, og dette, saa gunstigt det end fra anden Side var, medførte en Ulydighed i Kaar, der ofte stod i skarp Modsaetning til deres Strafbarhed, hvilket virkede Misundelse og Forbittrelse. Det blev under disse Omstaendigheder hyppigt, at alvorlige Straffe bleve anvendte, og Directoren meente, at Stoffet til Klager og Utilfredshed vilde formindskes, naar hans straffende Myndighed indenfor visse Grændser fik udtryffeligg Bekræftelse og derhos Undersøgelsen i vigtige Tilfælde blev overladt til en særegen af Directoren og Inspecturen uafhængig juridisk Embedsmand. At der i den Anledning udkom en offentlig kundgjort Lov, var fornemmeligg, fordi der med de blot disciplinariske Bestemmelser forbandtes adskilligg Straffebud, der hørte under Domstolenes Virkefæde, saavel som særegne processtaaligg Forrifter. De i 1834 og 1841 for Straffeanstalterne i Viborg og Odense givne Bestemmelser bleve ligeledes foranlediggede ved de vedkommende Directioners Begjæring, der ogsaa ønskede en nærmere Ordning og Begrændsning af de Straffe, der maatte anvendes paa Fangerne, men da disse Resolutioner ikke indeholdt noget af det, der foranlediggede, at der i 1813 blev udfærdiggdet en Placat for Fugt-, Rast- og Forbedringshuset i Kjøbenhavn, saa blev det ikke kundgjort i Lovsform og heller ikke bleve Provinstaalstanderne hørte, uagtet disse i 1841 længe havde været i Virk-